

Mietteitä vuoden 2006 Puntala-rockista

Enpä olisi ikinä uskonut tulevani vanhaksi, mutta kai ikääntyminen alkaa jo vähitellen painaa päälle. Tosin jo tutkaillessani esiintyjälistaa oli selvää, että viikonlopun aikana ei tulisi esiintymään kovinkaan montaa minua kiinnostavaa yhtyettä, saati sitten sellaisia, joiden keikat olisivat hyviä. Odotukseni kävivät toteen hieman liiankin hyvin, vajaasta neljästäkymmenestä yhtyeestä kenties kymmenen oli kellovllisia ja vain muutama oikein hyvä. Kaikkia en toki edes nähnyt, ja vain muutamaa menin katsomaan lähempää. Syynä oli tietenkin se, että olen hiukkasan kyllästynyt tuohon tavalliseen punkkiin, ei nuo perusräpinät tosiaankaan oikein jaksaa enää syyttää. Olsin kaivannut ohjelmistoon hieman muitakin underground-bändejä. Suomestakin olisi löytynyt sludge-, doom-, grind- ja thrash-metaltyhyteitä, jotka olisivat tuoneet kaipaamaani vaihtelua.

En sitten millään jaksaa käsittää myöskään sitä, miksi paikalla oli niin paljon vanhoja bändejä, kuten Appendix, Kohu-63, Kansan Uutiset, Driller Killer ja Varukers. Ne olivat ehkä kovia aikanaan, mutta nyt niiden tilalle olisi voitu ottaa uusia yhtyeitä. Miksi pääesiintyjien täytyy olla vanhoja, nykyään jo paskoja, yhtyeitä? Kyllä yksi uusi energinen bändi voittaa bussillisen vanhoja. Tätä mieltä olivat muuten lisäksi useat muutkin. Eikä yhtyeillä ja niiden laadulla tai nimekkyydellä sitä paitsi ole uskoakseni juurikaan tekemistä sillä, tulevatko ihmiset Puntalaan. Se on joka tapauksessa vakiinnuttanut asemansa punkväen vuotuisena juopottelu- ja sekakäyttöjuhlanä. Tästä kertoo jo tämän vuoden yleisömääräkin, noin 1500, joka on kai uusi ennätys. Vähempi bändimäärä olisi myös ehkä paikallaan.

Sen huomasi sattuvasti lauantaina, kun joku pikkulavan bändi oli kai perunut, ja oli jonkin aikaa hiljaista. Huomasimme heti miten hauskaa oli, että sai sanoa sanottavansa ilman huutamista. Joku voi toki todeta tähän, että Puntalaan ei ole pakko tulla, jos punk ei kiinnosta. Näin toki on, mutta kuten tiedämme, punk on – ainakin huhujen mukaan – muutakin kuin musiikkia ja päihteitä. Minulle Puntala on ollut niin tärkeä ystävien ja tuttujen tapaamispaikka, että olen kokenut viikonlopusta saatavien positiivisten asioiden vielä toistaiseksi olevan haittoja suuremmat. Näin oli toki vielä tänäkin vuonna, mutta erotus on kaventunut jo melko pieneksi.

Lienee parasta kertoa jotain pientä esiintyjistäkin. Subsin olin nähnytkin jo pari kertaa aikaisemmin, mikä siinä, pirteätä punkkiahan tämä on. Mutta olisiko suosio noin suurta, jos he olisivat Kiinan sijaan kotoisin vaikkapa Kärsämäeltä? Vanhoista parroista paras oli J.M.K.E., joka soitti runsaasti ensimmäisen LP:n biisejä, ja nähen ne kai ovatkin yleisölle tutuimpia. Vaikka bändin musiikki ei ole ollut hyvää enää vuosikausiin, heitä ei voi alla arvostamatta. Merkittävä yhtye. Jo ennen tätä esiintyi muuten pikkulavalla Diskelmä, joka olikin selvästi perjantain paras esiintyjä. Tulista hardcorea japsivaikutteilla niin kuin kaikki jo tietänevät. Cause For Effect oli yksi piristävistä poikkeus bänditarjonnassa, mutta musiikillisesti se ei tosin juurikaan kiinnosta minua enää, levyttäkään sitä viitsii kuunnella enää kovin harvoin. Driller Killer oli kieltämättä erittäin vahvaa vyörytystä, mutta ei tuo ruotsalaisten puulistelu-hc minuun opponut, lukuunottamatta paria vanhaa biisiä, jotka tunnistin.

KLINIKKA

MOJAKKA

KANSAN UUTISET

MAAILMAN PALO

Tylsää ja persoonatonta tasapaksumäyttöä, pelkkä voima ei ratkaise, hyvät biisit puuttuivat.

Edessä oleva lauanta ihrittvi jo etukäteen, tiedossa olisi kaksitoista tuntia lähinnä kotoilinjälkeen odottelua. Onneksi päivään sisältyi lukuisien kaverien lisäksi sentään muutamia muitakin valopilkkuja. **Hiskias Möttö** ja **Mojakka** toi kiellettyä vaihtelua pirteine versioineen ikivihreistä, mutta keikan alkua saatiin odotella hieman turhan kauan, ei ne soundit niin kovin hyväksi kaiken säättämisen jälkeenkään muodostuneet. **Väld** oli erittäin voimakasta runtausta, mutta kuten edellisen päivän **Driller Killer** jätti sekun minun näennäisestä aggressiivisuudestaan huolimatta kylmäksi. Tasapaksumusiikkia ja liian ilmeettöntä huutoa. **Abduktio** oli ihan hyvä, joihtuen toki siitä, että keikalla esitettiin paljon LP:ltä tuttuja biisejä. Vähän liian emoa, mutta hyvää oli se, että biseissä otettiin kantaa vakaviin asioihin. Esimerkiksi uusi laulu **Länsirannalta** ei mitään uutta kertoi Lähi-idän lohduttomasta tilanteesta. Viikonloppu paras bändi oli **Ruidosa Inmundicia**, äärettömän tulista hardcorea vähän **Los Crudosin** tyyliin. Mahtavaa musiikkia ja kummallista, etteivät he ole vielä ainakaan minun tietojeni mukaan julkaisseet levyä. **Uncurbed** oli myös ok, mutta ei sen enempää. Päivän toinen pelastaja oli **Los Dolares**, joka soitti pikkulavalla hurjan keikan, eikä edes välittänyt **Varukersin** keikan alkamisesta, vaan viihdytti yhä harvalukuisemmaksi käyvää yleisöään pitkään energisellä latinopunkillaan. Espanjassa oleskelunsa aikana he olivat kyllä ineneet eurooppalaisia vaikutteita, toivottavasti heistä ei tule liian jatkossa liian

persoonatonta yhtyettä. Heidän ei myöskään kannattaisi harrastaa pelkää huutoa, vaan käyttää enemmän selvempää artikulaatiota, joka osaltaan lisää omaperäisyyttä laulukielen ollessa siis esillä. Hyvä bändi ja erittäin mukavia ihmisiä.

Vaikka tämä arvio onkin ehkä hieman negatiivisävyinen, en halua millä muotoa haukkua järjestäjien tekemää valtavaa työmäärää. **Puntala-rock** on joka tapauksessa ainutlaatuisen ja hieno tapahtuma, se on tärkeä koko Suomen punk-scenelle. Tapaamispaikkana se on vertaansa vailla, ja monipuolisen valikoiman distroja on myös erittäin hyvä juttu. Asia on vaan niin, että dokausjuhliissa viihtyminen on minulle hieman vaikeaa, koska en itse enää juo. Toisten juopottelun ja sikailun seuraaminen voi tuntua aluksi huvittavaltakin, mutta kyllä sekin alkaa pian ärsyttämään. Kannissa on toki kivaa ja asiat tuntuvalustavan, mutta loppujen lopuksi päihdeongelma ei ole mikään iloinen asia, sitä on turha yrittää romantisoida. Kaikki eivät tuo juo, eivätkä kaikki juopot ole sikoja, mutta siltä se joskus kyllä tuntuu. Oli se välillä vaan aika surullista katsottavaa. Esimerkiksi se, että mukamas ympäristöään välittävät punkkarit tuntuvat sotkevan täällä ihan yhtä paljon kuin muillakin festareilla, tölkkejä, lautasia ja muita roskaa oli taas maaperä täynnä. Viisaimmat sivoavat toki jälkensä kilistit, mutta yleisesti ottaen alkoholin nauttiminen tuntuu tekevän myös "vaihtoehdoihmistä" sietämättömiä soppapytjiä. Eikä toisten ihmisten silmien edessä kuseskelukaan minusta osoita kovinkaan suurta älyä tai kekseliäisyyttä. No, ehkä se on näiden veijarien mielestä sitä anarkiaa... -TT- kuvat (J)

Dance on, you fool

Ketkä kaikki tiesivät siitä salamyhkäisestä diskosta tämän vuoden **Puntalassa**? Ketkä kaikki olivat siellä itse, siis ihan oikeasti, eivätkä nyt vain pista kuulemaan hupuhupeita eteenpäin ominaan? Kyllästyneinä niin valta- kuin vaihtoehtomediankin yleiseen disinformatiivisuuteen tämänkin asian suhteen päättimme ottaa hiervä sarvista ja selvittää mistä tässä kaikessa oikein oli kyse. Kysymykset laati tanssikanen, ristikuulustelussa anonyymit tiskijat "X" ja "Y".

Miksi disko?

Dj Y: Jos mä en saa tanssia, se ei oo minun vankkumous.
Dj X: Tanskan K-Townin Festeillä tajuttin kuinka siistiä on bilettää siistien typpien kanssa. Perusdiskossa meininki on yleensä niin vastenmielistä että eihän siitä kestä edes sokerikännissä, mutta K-Townin diskossa oli ihan poikkeuksellinen tunnelma. On se ihan eri juttu tanssata ja kumota valtaa joidenkin poliittisten krustien kuin homofobisten & seksististen lihansyöjäkokoosmaisten kanssa.
Dj Y: Eikä oikeastaan tarvitse mennä noinkaan äärimmäisyyksiin, onhan joillain trenditietoisilla taideopiskelijaporukoillakin sellaista älytintä käyttäysmeininkiä, että arvostellaan muiden pukeutumista ja liikkumista niin ettei tee enää yhtään mistä tanssia julkisesti.
Dj X: Samanlaista se tuntuu olevan kaikkialla: Dynamossa, Kajaalissa, YO-talolla...

Dj Y: Toi K-Townin disko kyllä yllätti ihan täysin. Alkoi jo olla puhti toitalisen poissa parin päivän d-beat-putken jälkeen, mutta kun Gloria Gaynorit ja Pet Shop Boysit pärähti soimaan ei tanssilattialta ollut enää paluuta. Sen takia tuli kyllä missattua ehkä koko festarien paras bändi, **Guided Cradle**, kun ei vaan jaksanut katsoa enää yhtään bändiä. Seuraavana päivänä jaksoi taas, diskoilu piristi kummasti.
Dj X: Siitä sitten keksittiin, että eikös pistetä **Puntalassa** oma setti pystyyn.

Miksi salainen?

Dj Y: Kaikki ei ymmärrä ja hyväksy. Diskon ja punkin vastakkainasettelullaan on pitkä perinneet. Salalulla vällettiin pahimmat konfliktit ja saatiin tehdä mitä haluttiin. **Breaking the Law**. Aamulla sitten kuultiinkin jonkun kitivevän kavereilleen siitä, kuinka punkkarien ei pitäisi kuunnella **Madonnaa**. Rajansa kaikella, kuulemma.

Miten valitsitte musiikin?

Dj Y: Omien mielymystemme mukaan tietyt. Toki muutkin näytivät tykkäävän joistain **Visagen**, **Ultravoxin**, **New Orderin** ja **Human Leaguen** kaltaista kasarihelmistä. Siistiä oli kun porukka lauloi mukana joitain vähän tuntemattomampiakin juttuja. Niin joo, tanssittavuus oli tietyksi yksi aika oleellinen pointti!
Dj X: Kasaripopin lisäksi mukana oli erityisesti punkista ja riotgrrrrlistä lähtenyttä jeminististä electroclashia: **Le Tigreä**, **Räubheröhleä**, **Robotnickaa**... Ja olihan setissä muitakin poliittisia juttuja.
Dj Y: Outoa muuten etei porukka tunnistanut **The Mobia**. **Marc Almondin**kin aikaan tultiin pyytämään biisin skippausta, koska "kukaan ei tunne tätä!"

Miten homma toimi?

Dj X: Ei tiedetty saataisko mistään sähköä, joten otettiin mukaan pattereilla toimivat stereot ja peilipallo. TJS-niujen pienistä otsalampuista tuli mainitot strobot, ja hautakyttilöillä saatiin valaistus muilta osin kohdilleen. Eihän siihen muuta sitten tarvittukaan. Savukoneeseen tosin piti pöllää sähköä distrotelasta – sort vaan!

Dj Y: Sitäkään ei etukäteen tajuttu, kuinka suositun diskosta tulisi. Varauduttiin bilettämään vain muutamaa tutun kanssa, mutta loppujen lopuksi telttakokosemme olikin ääriään myöten täynnä hiksisiä punkinretkijä. Tämä johti siihen että mankkamme osoittautui aivan liian tehottomaksi – katoksen toiseen kulmaan ei kuulunut musiikkia oikeastaan yhtään, etenkin silloin kun bilettäjät vain keskustelivat kovaäänisesti keskenään. Myös kaksikäpuolittainen perussettimme osoittautui aivan liian lyhyeksi. Onneksi oli matkamusiikkina **Madonnan "The Immaculate Collection"**, josta saatiin taas vähäksi aikaa sellaista hittipiikkejä että. Sen jälkeen löytyi pahimpaan hätään vielä **Depeche Moden "Songs of Faith and Devotion"**-kasetti. Lopuksi piti tyytyä yhden juopon matkassa olleeseen dancehalliin ym. heteropaskaan.

Dj X: Alkuperäinen idea muuten oli itseorganisointia tanssilattialle vain perjantai-illan päätteeksi, mutta ns. yleisön pyynnistä oli pakko bilettää vielä lauantainakin. Onneksi flyvereissä ei ollut sen tarkempaa ajastusta kuin "täni yö", niin ettei perjantaita taskunpöhlille uunohtanut lappuset voitiin jakaa loppuun. Joitkut ovat muuten kehuneet perjantaita settiä paremmaksi, mutta samat biisitähän me soitettiin molempina kertoina!

Dj Y: Katastrofaalista meinasi olla sekin, että puolet diskopossestamme suuntasi kotia kohti jo lauanta-iltana – vieden vahingossa mukanaan niin otsalampunastrobot kuin **Madonna**akin. Onneksi saatiin taskulampuja lainaksi, vaikka niistäkin ehtivät loppua patterit ennen aamunkoittoa.

Missä on seuraavat bileet?

Dj Y: Apinajumalalla! **Puntalan** jälkeen julistettiin **Punk** in Finlandin foorumilla kilpailu, jonka voittajalle – eli Apinajumalalle – meni koko **Puntalassa** soitettu setti ("**The Immaculate Collection**" ja "**Songs of Faith and Devotion**" ja niitä dancehalla lukuunottamatta). Ei voi mennä peileen. Nyt kun vielä tietäisi missä se asuu!

Dj X: Kannattaa myös käydä punkkeikoilla, joskus nimittäin saattaa yllätyä. Ulkomailla punkkeikkadiskot taitavat kyllä olla paljon yleisempiä kuin täällä Suomessa. Mutta hei, Porin **Thrashwax Festeillä** oli kuulemma melkein yhtä kovaa menoa kuin **K-Townissa**. Ja ehkä taas ensi vuoden **Puntalassakin**... **Disco or DIE!**

DIYsko

